

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6702

Doknr.
643559

Dato
19-12-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 7. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 151 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 151:

”Betegnes en vekselrykmadras som standardinventar eller et hjælpemiddel, når borgeren er sengeliggende 18-22 timer i døgnet? Hvis det er et hjælpemiddel, er det da betalings- eller opholdskommunen, der skal betale for dette?”

Svar:

Det er som hovedregel en borgeres opholdskommune, der har pligt til at yde og finansiere hjælp til borgeren efter den sociale lovgivning. Opholdskommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1 og 2. Det er herunder som hovedregel opholdskommunen, der skal tage stilling til, om en borger har ret til et hjælpemiddel efter servicelovens § 112, og om f.eks. en vekselrykmadras ville kunne bevilges efter hjælpemiddelreglerne.

I nogle situationer er det dog borgerens oprindelige opholdskommune, der har pligten til at yde hjælp efter serviceloven. Det er tilfældet, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren har fået ophold i en anden kommune i en af de typer af boformer m.v., der er nævnt i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7. Det gælder bl.a. boformer efter §§ 107-110 og 192 i serviceloven.

Det følger af servicelovens § 112, at kommunen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Kommunen er forpligtet til at yde støtte til det bedst egnede og billigste hjælpemiddel. Det er en betingelse, at borgerens funktionsevne er varigt nedsat, hvilket indebærer, at der ikke inden for en overskuelig fremtid vil være udsigt til bedring af borgerens funktionsnedsættelse, og at der i lang tid fremover vil være et behov for at afhjælpe følgerne af funktionsnedsættelsen. Det er også en betingelse, at borgeren har et væsentligt behov for hjælpemidlet.

Kommunen er herefter forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at foretage en samlet vurdering af borgerens konkrete og individuelle behov for f.eks. en vekselrykmadras som et hjælpemiddel efter servicelovens § 112.

Det er endelig en forudsætning for støtte til en sådan vekseltrykmadrass efter servicelovens § 112, at hjælpemidlet ikke kan bevilges efter anden lovgivning, herunder f.eks. sundhedslovgivningen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado